

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Smolerjež knihicizšczerńi w Budyšćinje a je tam ja šćiwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Cantate.

Matth. 20, 18—20.

Tole słowo Bože nam praji:

Ač krašnje tón Knjes šwój sbóžnikowski skutk na
semi wobšamkny.

1. Wón sjewi šwoju wschehomóz.
2. Wón poruczi, rospšchěšczeracž jeho kralestwo.
3. Wón šlubi, šo chze stajnje blisko bycž.

1. Na horje sjewi šo tón Knjes šwojim wuczobnikam. Jako jeho wohladachu, padnychu někotři psched nim dele. Někotři pak dwělowachu. Duž wupraji wón te słowa, kotrež wscho dwělowanje poraža: Mi je data wschitka móž w njebjěch a na semi. Dženša jich wjele dwěluje, šo je Khrystuš wěrný Bóh. Čłowšće dopokašma ničžo njewuczinja. Š temu Knjesej dyrbinny chwatacž a jeho słowo šlyšcěcž: Mi je data wschitka móž. A wón je twój Šbóžnik, kotryž šmě tał wo šebi rěcžecž, twój dobry paštyč. Móž je jemu data, niž na wěšty čzaš, niž š někajšim wobmjelowanjom: Wschitka móž, na pschězo. Wón ma šašo džěla na knježerštwje a krašnosćzi Wótza. Šesuš Khrystuš knježi jako kral w njebjěch. Wón šam móže š Bohu prajicž „ja chzu“ a na semi, hdyž wón praji, štanje šo. „W njebjěch a na semi“ to je našcha šbóžnosć; wón tón skutk, kiž we wutrobach wěrjazych šapocžnje, pschewjedže hacž do njebjěš, hdyž jeho skutk psched Bohom wěcžnje placži. Šuba wutroba, móžesč šo šastróžicž, šo mašch tajkeho móžneho pomocnika a knjesa? dyrbjeli šo bojecž,

šichěcžijanšćeje zyrkwje dla? Ani helške wrota njebudža ju pschewinyč. Šojšich šo šwojeho žiwjenja? Šudž wěšty, kaž Šětrej na morju, podawa wón tebi šwoju wschehomóžnu ruku. Šojšich šo šmjercže? Wón je šmjercži móž wšal. Šemu je tajka móž data, dokelž je šwój nadawš na šo wšal a dopjelnik, čłowjekow wot hřeča wumóz a wokoło šebje šhromadžicž w kraleštwje Wótza.

2. Šajki Knjes ma móž, pschitašnju, porucžnosć wudacž: „Džicže a wucžče wschitkich pohanow a šchěcžicže jich w mjenje Wótza a Ššyna a šwjateho Ducha.“ Niž š mjecžom, ale še šłowom hnady, š ewangelijom mēra dyrbja wuczahnyč. W jeho mjenje dyrbja wabicž: Šójcže šem wschitzy, kiž wy špróžni a wobcžezeni šcže. Šapošhtoli šu po tej pschitašni čžinili, a ta pschitašnja dženska hišcže placži: „Džicže!“ Šsłowo a šchěženiza štaj taj šredkaj teho Knjesa. Šože kraleštwó njeđyrbi jenož twarjene bycž na našchu wēru, ale tež na tón skutk, kiž Bóh nad nami škutkuje w šwjatej šchěženizy. Šot špocžatka šwojeho žiwjenja štejšich pod šchěženškej hnadu. Šo dyrbi tebi móžny trošht bycž: ja šym šchěženy na mjeno trojenicžkeho Šoha. Dokelž šy šchěženy, mašch tež porucžnosć, Šožu wolu čžinicž. Ša porucžnosć je tež twója, mišionški skutk dokonjecž. Šawukń jón lubowacž. Šjet š wutrobu džěl na roššchěrjenju Šožeho kraleštwá a ty žobnowanje w šwojej wutrobje šacžujesč. A tajka pošlušnosć tež šwoju mšdu namaka.

3. „Šlaj, ja šym pola waš wschitke dny hacž do ššoncženja šwěta“. Niž jenož kral možy a krašnosćže wón

je, ale tež dobry pastyr, šwěrnny wodžer, pscheczelny troschtar. Jako tajki chze wón pola naš bycz wschitke dny. Tudy na šwěcze nijeje bėdženja kónz. Wulka je móz nje- wěrn. To chze wutrobitoscz spadnycz, hdyž Bože kralestwo po šdaczu do přědka nješroczi. Wjele nusy a hubienstwa je wschudže. Wschudžom šu spróznj a wobczėženi. Budžecz troschtari! Wón praji: „Ja šym pola waš“. W tym mamy najwjetšche žohnowanje. Šcho chze wuczobnit Jesuřowy šebi wjazy žadacz, šhiba šwojeho Šbóžnika šameho? A wón tu je, hdyž jeho tež njewidžimy, hdžecz czėmne mróczalki pohladanje šaczmija. W nusy šebi myšlimy, šo šmy wot Boha wopuszczeni a runje tehdom je wón najbližšchi. Hdnyž je něšcto, na czimž je wěcze pošnacž, šo tón šnjes tu je, dha je to jeho šchiž. Jesuř a šchiž šlushtataj hromadže. Bjes šchiža njemóžemy tudy žaneho Jesuřa mēcž. Šchtóž chze jeho bycz, nijeke jeho šnamjo. Derje nam, šo móžemy šobudželaczercjo bycz ša jeho kra- lestwo. Šnadne šwětlo jeho woblicza šwěczi šo do wschěch, tež do najmjeńšchich prózowanjom ša jeho kralestwo a czini je wulke a krašne. Šichetož jemu je data wschitka móz w njebjěšach a na šemi a wón je pola naš wschitke dny hacž do škónčzenja šwěta.

Šamjeń.

Wješele nad bliženjom šwjatkowneho hošcza Božeho.

Šantate! Šaspėwajczė šnjesej rjenje!
Šam pošlacž troschtarja chze lubošneho,
Šiž pschekrašnja nam škutkowanje jeho
A šrudnym škicza troscht a wosšewjenje.

Wón š njebjěš pschidže w Jesuřowym mjenje
Š nam wopuszczenym šem do šwěta šleho
A š njebjěšam naš pschewodžuje š njeho;
— Ššes njeho doštanjemy pschekrašnjenje.

Šsam wučer, wodžer, rěcznik našch je miły,
Šaš š modlenjom pschew Šótzom šastupuje,
A šawdawł herbštw a našcheho je šwjaty.

Šaš pschezo šwoje tudy czini džiny
Ššredž šwěta hrěšchneho, hdyž wušwjećuje
Šaš wbohich, nam ša wobnowjerja daty.

U.

Jesuř lubi troschtarja pošlacž.

(Šan. 16, 5—15.)

Šlób (Š. miš. harš., czo. 73): Šiž mam šloty wandrowški.

Š Wótzej du, šiž pošlacł mje
Š wěcznosczė do šwěta je;
Šy mje njeprašecze šo,
Šdže du nětko šhwatajo? —

Šašcha wutroba šo rudži,
Šuřcha podarmo šo šludži;
Šobre je wam, šo w dom du;
Šošlacž troschtarja wam chzu!

Šrěcha, prawdy, šuda dla
Šoži Duch šwět pošhosta:
Šrěcha dla, šo njewěri,
Šprawdy dla, šo njewidži

Dale mje, hdyž š njebję czahnu,
A wschė šamolwjenja španu
Ša jeho nětk njewěru,
Šdyž šo š Wótzej šawróczu.

Šsuda dla, šo šudženy
Šrěšhta czėmnosczė je šly;
Ššewinjeny hižom je,
Šiž ma na naš šforzenje;
Šrawo šhubil wón je šwoje,
Šofelž wumoženje moje
Šošaha do wěcznosczė
Ša wschěch, — duž šo wješecze!

Šjele hišecze prajicz mam
Šbohim, štruchłym, šlabym wam;
Šo wěrnosczė pošaze
Šucz paš Duch wam wěrnosczė;
Šeho wobšwědczenje jašne
Šžinicž budže wam wscho krašne,
Šštož šym pschipowjedal šam;
Ššichod š dobom šjewi wam.

Ššekrašnjecz wón budže mje,
Šofelž wschitko moje je,
Šštož wam šechze pošlicžecz
A waš šbóžnje roššwětlecž. —
Šduž waš miloscz moja šryje,
Šdyž šwět šly wam šamu ryje.
Šješecze šo troschtarja,
Šeho pošczelu wam ja! —

Štroscht je šlóbki woprawdže,
Šo šnjes pschišchol šwěrnny je
Š pošlam šwojim na šwěcze,
Ššewnywazym w šusobie;
Šnětko nješbu wopuszczeni
Šeho šbóžnje wobhnadženi;
Šola nich šnjes wostanje,
Šaž jim šlubil šnadnje je.

Šladajmy wschal š njebjěšam,
Šorzo žadajmy šej tam!
Štroscht šo pošny dostawa,
Šdyž nam jašnoscz šesthadža,
Šajtez pola Božoh' štoła
Šbudže, hdžecz naš š šebi woła
Šesuř pscheczel najlěpschi,
Šiž naš czėhnje š šbóžnosczė! —

U.

Šjedžak.

Šnětko wobšedžesche dejmant we jeho hrubej podobje. Šwón bėšche šlyšchal, šo w tym šamjenju wurjadny šlyšczč leži, tola nje- wjedžišche wón jón tocžicz. Šuštojnny wumjelž tule prózu nadewš; wona njebėšche šnadna, džėlo paš šo jemu wubjernje poradži. Šwobšedžer šlyšczesche šo nětko še šwojim dejmantom pschi mnohich šwjedžėńšchich škladnosczach a šaby wumjelža, šotremuž mējesche šo wón ša tole wješele džakowacz.

Šchtó je tónle dejmant? Džeczšo š drohotnymy darami; wučer je tón wumjelž a jeho dary šu, š šotrymiž wón dary džėšcza wu- tworja, šaž ma šo džė tež dejmant jeno š dejmantowym prošom

tożić. Wiele próży dyrbi wumjety nałożić, prjedy hacž fu dźećca dary rozwite, a jeno nještónčna sczerpliwoscž, se žiwoscžu a mudroscžu sjednocžena, samože dozpicž, so štónčnje hólczez jako idželantny młodženz a muž psched nami steji. Man a macž pał po mało lětach na próžu a dźeło luboscžiweho a dobroczelstweho wuczerja i wjetšcha sapomnja.

F.

Njedźela.

Šabat njeje žana cžlowška naprawa; wón je Bože šwjate wustajenje. Bóh je jón saložil se šwojim wotpoczinkom na šednym stwórbnym dnju. Tehodla žada wón najprjedy wotpoczowanje. Wotpoczink trjeba kóžde stworjenje. Wotpoczink trjeba šamo semja, so by wodychnyla wot šwojeho lěczneho dźeła. Wotpoczink trjeba cžlowjek. Na semi je šama próža, šame dźeło. W pocze šwojeho woblicža dyrbinny šwój khléb jěscž. Duž dyrbi cžeło šwój wotpoczink męcž. Šchtóž je žylicžki tydžen štihleny pschi šwojim dźełe stejal, tón chze šo tež ras šrunacž. Tehodla pschifasuje Bóh: „Šchěscž dnjow dyrbiš ty dźelacž a wschitko šwoje dźeło scžinicž; ale tón šedmy džen je šabat teho šnjesa, twojeho Boha, na kotrymž njedyrbiš žane dźeło dźelacž“.

Tola wotpoczink cžeła njeje tón jenicžki. Škóždy šchescžijan ma šwoje šwonkowne powołanje. Škóžde powołanje ma šwoju wošebitu družinu. Šedny ma psches žyly tydžen myšle wikowanja a wobkřoda; drugi myšli na šwoje rjemješło; šcēczi šluži jako dźelacžer šwojemu šnjesej; dźećzo dźeła ša šwoju šchulu. By-li to bjes šastawki dale šchlo, dha bychu šo mozny dusche šyrowale. Tehodla dawa nam Bóh džen šwobody a wotpoczinka.

Mjes tym šo šo pał ja tutón džen šwojeho šeniškeho powołanja wšdawam, dyrbi na druge powołanje myšlicž. Duscha dyrbi starošcam a myšlam wschědneho žiwjenja wucžeknyč. Šsobotu dže šebi dźelacžer po šwoju mšdu, wot kotrejež chze šo wón šlědowazy tydžen žiwicž. Ale cžlowjek njeje živy wot khlěba šameho; jeho duscha je tež hłódna a lacžna po prawdošcži. Šhlěb a wodu žiwjenja cži luby Bóh njedželu podawa. Duž je njedžela parla dnjow, móž tydženja, žórko pušcžiny. Šuby cžitarjo, nałoż ju, š čemuž je wot Boha wustajena!

F.

Njedželu rano.

Ty wotpoczinko w puštych honach,
Wot palmow měra wobdaty,
Ty cžerstwe žórko w šuchich štronach,
Dnjo šwjatoczny, budž witany!

Šo šwojecžu i tobu Bože mjeno,
To mojej lacžnej duschi daj;
Mječ Šbóžnifej ja šlužu jeno,
Šso jemu šydnu š nohomaj.

Dženš próža, starošcž nješamože
Mi duschu jimacž i tyšchnotu;
Šo prawje šlyšchu šlowo Bože,
Šsej modlo šwojecžu wutrobu.

Šslyšch, duscha! hižom šlincža šwony
Tak jašnje i wěže žyřkwinšej;
Duž nastaj nošy na te štrony,
Šiž wjedu š templu, š woltarjej!

K. A. Fiedler.

Prošćečka.

Ša cžaš drohoty křodžesche něhdy nješnata prošćečka, kiž drje běšche jara křudohnje, tola cžicže šdrasčena, po wšy wokoło a prošćesche wo jałmožiny.

Šola někotrych domow bu wona i hrubymi šłowami wotpošajana; pola druhich dosta jara šchpatny dar; jeno jedyn křudny bur šawoła ju, dokelž běšche křetro šyma, do cžopleje štwy nuts, a burowka, kiž bě runje tykanzy pjekla, dha jej rjany wulki křuch wot nich.

Šasajtra buchu wschitzy cži ludžo, pola kotrychž běšche ta nješnata prošćečka, do hrodu š wječeri pscheproscheni. Šako do jědžneho šala šastupichu, wuhladaču małe šlidko pošne drohotnych jědžow, a wulku tašlu i mnohimi talerjemi, na kotrychž tu a tam křuschč plěšniweho šhlěba, por bėrnow abo horšika wotrubow ležesche, i wjetšcha pał i žyła ničzo widžecž njeběšche.

Šnjeni hrodu pał džesche: „Ša běch tamna pschedrasčena prošćečka a chzych w tymle cžašu, hđež šo křudym tał hubjenje wjedže, wašche dobroczelstwo pruhowacž. Šutaj dwaj křudaj cžlowjekaj jowle pohošcžičtaj mje, tał berje hacž móžesčtaj; wonaj jěštaj tehodla nětk šo mnu a ja jimaj hišcže lětny pjenješ wustaju. Šy drušy pał wšmicže i tymi darami ša lubo, kotrež šcže mi pošćicželi a tule na talerjach widžicže. Ššchi tym wopomńcže, šo budže šo wam junu w tamnym šwěcže tež tał pošćuowacž.“

Šlej, fajkiž jow twój wušny je,
To junu duscha w njeby žnje.

F.

Putnik.

W jonym rjanyh hrodže, wo kotrymž hižom dawno žadny šamjeń na druhim ležo wostal njeje, běšche něhdy jara bohaty rječer živy. Wón wjele pjenješ na to nałožil, šwój hród prawje křašnje wudebicž, křudym pał wón mało dobrotow wopošajowasche.

Duž nětko ras křudny putnik do hrodu pschidže a wo nóžnu hospodu prošćesche. Škječer jeho hrubje wotpošaja a džesche: „Šónle hród njeje žadny hošcženž.“ Šputnik rjekny: „Šowolcže mi jeno šti praščenja, dha chžu šašo hič.“ Škječer šnapschecžiw: „Ša tole wumějenje šmęcže šo pschezo prašćecž. Šchžu wam rady wotmolwjecž.“

Šputnik šo jeho nětko woprašča: „Šchtóha drje prjedy waš w tymle hrodže bydlešche?“ — „Šmój nan!“ rječer wotmolwi. Šputnik šo dale prašćesche: „Šchtó tu prjedy wašeho nana bydlešche?“ — „Šmój džěd!“ rječer rjekny. „Ššchto budže drje po wami w nim bydlicž?“ prašćesche šo putnik dale. Škječer džesche: „ŠDa-li Bóh, mój šyn!“

„Šmó“, šnapschecžiw putnik, „šhdyž kóždy jeno šwój cžaš w tymle hrodže bydli a pschezo jedyn druhemu měštno rumuje — šchto dha šcže wy hewał tudy hacž hošcžo? Šónle hród je potajkim woprawdže hošcženž. Šnjewačče tehodla tał wjele na to, šo byšcže tónle dom tał křašnje wupyšchili, kotryž waš jeno křótki cžaš hospoduje; cžinčče radšcho křudym dobrotu, dha natwaricže šebi wobštajne bydlo w njebyšach.“

Škječer šebi tele šlowa š wutrobje wša, wobkřowa putnika psches nóz a bu wot teho cžaša šem dobrocziwicži napšćecžiwu křudym.

Ššcha křašnosč šwěta šahinje,
Šchtož dobre cžinišch, nješaidže.

F.

Pořwěwki w řmjerći.

Řobozny řchědźiwz běřche řmjerći blisťo a jeho džěćzi a wnuťojo wokoło jeho řmjertneho łoža řtejachu. Řo řdaczu wón něťkole řpařche a pořměwřny řo trójzy ře řandželentymaj woczomaj. řako woczi řařo wotewri, řo jedyn jeho řřnow woprařcha, čehodla ře řo trójzy pořměwřnył.

Řobozny řchědźiwz džěřche: „Řřeni řróć řwřhitte wjeřela mojejho řiwjenja řřchede mnu nimo čehniču — a řa dyrřiach řo pořměwřnyč, řo móža ludžo tajře myđlowe pucherje řa něřchoť wazne wobhladowač.“

„Druhi řróć řo na wřchě čěřřjenja řwojeho řiwjenja dopomnič — a wjeřelach řo, řo řu wone něťko řa mnje řwoje čěřnije řhubiře, a řo ře čař řřchiřhol, hđžež mi wone rőže řřchinjeřu.“

„Děćzi řróć pořměwřlich na řmjerć a dyrřiach řo pořměwřnyč, řo móža řo čłowjekojto tuteho řandžela Řožeho, řotřň čže řič wote wřchěč čěřřjenjom wuřwohodźič a řič do byđlenjom wěćřnyč radořčow domjeřč, řať wulzy řtrachowač a bojěč.“

Šchťoz řromny byč řo řudny pořujuje,

Łón wot Řoha řať njeřjo dořtanje.

F.

Sprawneho Řóh njewopuřchći.

Řowjedańčťo ře řarřcheho čařa.

(Řokřacžowanje.)

řako řo řa pořjeřč rořřchěřjeřche, řo ře řuriř w měřčze řwojeho wučžomneho řnjeřa wobřradnył a ř jeho doma wuhnaty čžeknył, dha řu wón wot wřchitřič, řiž jeho bliže řnajachu, wobžarowanu. Wjětři džel ludži tajře wězy, řajře řo wo nim pořjedachu, wěrič njemőžěřche. Łola bě řež wjele řajřič, řiž řo wěřjachu a na njeho řwarjachu. Řajřhóřři mjeř nimi řať bě řur Měřčzi. „řlaj! řlaj!“ wón řraji, řo řo jeho řona řerta řřhiřchěřche, „řo řym řa řriedny wěřchčził; řruwař abo wolažy hólz dyrřjeřche wón byč, niž řať řřchekupřtwo wuřnyč; řajři pořřchěřři hólz a řřchekupř! bowřřowř, řo njemőžěř řo řadźič“. Dwe řať běřchťej, řotřejž do řuriřoweje njewinořčze řwierđže wěřjeřchťej. Ło bě Řarja a Řeńka, řejna džowřa. Řarja něťotřu řřřřu dla řuriřa řřařařche a wofebje bě řej řel, řo ničžo wo řym njeshoni, hđže bě wofřať. Řeńka řať njeda řo narěččč, řo ře wón, řón řěřny řprawny hólz, řajře njehmanřtwo wobencž mohł. Wobej řo wjele bóle nadźijeřchťej, řo wón něřdy řařo řřchińđže a řwoju njewinowatořč dopořařa.

Alle řeťa řo minřchu a řana pořjeřč ř nimaj njepřchińđže. Řiřť, řiž běřche řuriř poř řwojim wuřřrowjenju ř Čžěřteje na njeju řiřať, njeře do řeju ruřow řřchiřhol.

W měřčze pořa Řibuřchč wot řeho čařa řem, řo bě řuriř řón dom wopuřchčził, řře řtejeřche. Řnjeni Řibuřchowa bě řwojemu mužej čžęřke pořoři čžiniřa, řo bě řwojeho wučžomniřa bjeř řruteho řřchepřtanja, hacž ře wón winowaty abo niž, woteřnať. Ła řónřka bě řu řřřu wěž řěřje řřchewiđžala a řaneho bracha na řuriřu njenamakařa. Wona řřhori řwierđže a wumřje. Řa řhoroložu bě wona hižom řwojemu mužej řrajiřa, řo řebi myřřli, niž řuriř, ale řan Řmoch ře řón řaduch, řiž jeho wobřradnje. Řo řeje řmjerćzi mějeřche řutón řan Řmoch řře řlamy hiřchčze wjele bóle poř řobu; řřchetož řnjeř Řibuřcha řo mařo wo řwoje řřchekupřtwo řararřche. Łola wē dopomnjenju na řłowa řwojeje řoni, řotřež bě wona na řhoroložu řěčžala, ředžbowarřche wón řěřnje na jeho čžinjenje. Ř hłaj, jedyn wječžor móžeřche řo wón řřchewěđčzič, řo ře wona řrawje měřa. Wón mjenujž řa řym řřchińđže, řo Řmoch pořjeřřy ř řařchčža w řlamach bjerjeřche. řako řuchu na řo Řmochowe wězy

řřchepřtane, namaka řo pořa njeho wjele řradnjenyč pořjes. Do řařřwa wotwjedženy, wuřna řo wón řřchew řudom, řo ře řwojemu řnjeřej hižom wjele řeť pořjeřřy bral a řo bě řež řunu mjeřčžo do řuriřoweje řřchinje řať namakane pořjeřřy pořožił, řo by řeřaťo, wón řradnje a řo by řo řón ř doma wuhnať, řřchetož wón řemu řu lubořč a řo doměřjenje njepořřchějeřche, řotřež wón wřchudžom wužiwarřche.

řan Řmoch řu na řo do wjeleřeťneho řařřwa řařudženy. Řnjeř Řibuřcha bě řřchew řajře řrudne řřonjenje řłuboko řrudženy. Wón řřchew řwoje řlamy a řřđže řo ř mēřu. Alle wón řaneho řraweho mēřa njemējeřche. řemu řežěřche řa njepřawda a řřchiwda na wutrobje a řwěđomnju, řotřuž bě řuriř čžinił. Ł řať řady by wón jeho něťko pořa řebje měł, dořelž řane džěćzi a řanyč bližičiř abo đalotič řřchewčelow njemējeřche! Řičžo njeře wo nim řřhiřchewč było wot řeho čařa, řo bě jeho ře řwojeho doma wuhnať. Wón řebi wřchitřu pořžu đawarřche, řo by wuřłěđžil, hđže ře wofřať, ale wřcho bě pořarmo.

Řa řhoroložu, řriedny džžili wumřje, wofřařa wón řwoje řře wulke řamoženje řuriř. Łón, byłi řařo řřchiřhol do wotžneho řraja, dyrřjeřche wřchitřo poř nim namřčč, a njeřili řo wřóćził, dyrřjeřche řo řa řřiřčzi řeť wřchitřo jeho bohateřtwo ř řemu naložič, řo by řo w měřčze řhěža řa řřroty řwarřka.

Č řajřimi myřřemi wē řwojeř wutrobje wumřje řnjeř Řibuřcha, a luby Řóh wē njeřjeřach ře jeho đuřchi wěřčze řmilny a hnadny był poř řym řłubjenju: řchťoz řmilnořč wopořaře, řón dyrři řmilnořč dořtačž.

(Řřchichodnje řčoncženje.)

Wřchelake ř bliřka a ř đaloka.

— Řwojerowiře nowiny řřchinjeřchē řajimawy nařřawř ř Běřeho Řholmza. W nim řpomina řo na řawofřajeny pořniť ře řareje řiřtorije nařřchēho řerbřřeho łuda. Šerbja đawachu řebi řnamjenja wofebje w čařřach wójny řřchew wohnje, řotřež byřhu na horach řapaliłi. W pořđnju mēřachu wot řřchirođy řajře hōřře mēřta, hđžež móžachu řajře wohnje řapalič, řaž na řřchitřad na Čžornym a Běřym Řořy. Alle čžęřko běřche řa Šerbow ř pořnožy, řiž w đolinije byđlachu, ale woni řebi řami pořhachu, woni řebi řami hōřři řwarjachu, řo byřhu w nuřy na nič řřchew wofeř řnamjo đačž mohli řwojim bratřam wē Łužičkič horach. řajřa hora ře řječža řež niže Běřeho Řholmza řřchi maej Špriřewi, ř mjenom řřchizna hōřka. Wona ře 30 metřow wřřřořa a ř řhōřnami wobřořčžena. Řa wjeřchu ře něřđže 2 metřaj řłuboki đólčž. Čo ře řa hora wot čłowjekow nařřyřana, řa řo řwěđčzi, řo ře wona ře řameho řěřřa a řo wofřriedž đoliniř řřchi řězy řbēřa. řež řa řo, řo ře hōřka nařřala, hđžž bēřhu řari Šerbja hiřchčze pořhanjo, řež w řym řwoje wujarřjenje namaka, řo řo wokoło hory řře niłko w řemi pořjelnižy namakaja. Řajřerje ře řať hiřchčze wjazy řawofřajeniřow wokoło řeje hōřři ře řarodawneho čařa namakāčž. řať ře wěřčze đobre pořo řa řarozitnořčewjom nařřchēho řerbřřeho łuda.

— W pořřłednim řhđženju ře řo řařo nařřřōžaze řemjerženje řřaťo w Mexiku w Amerižy, hđžež ře něřđže 600 ludži řiwjenje řhubiřo. Če Čhile řiřche řo, řo wofeřřpluwaze hory řařo řařhadžēja a pořjel wupřuwaja, řotřň řo řanicžujo na wokolne wřy a mēřta wuřřyřnje.

„Řombaj Řóh“ njeje řenož pořa řnjeřow đuchownyč, ale řež wē wřchēč řřchew đawarřnjach „Šerb. Řowin“ na wřach a w Budyřchinje dořtačž.